
Shri Ramadasasvaminche Shri Manache Shloka

श्री रामदासस्वामिंचे श्री मनाचे श्लोक

Document Information

Text title : manAchesloka marATHI
File name : manAcheslokamarATHI.itx
Category : raama, rAma, major_works, pATHAntara
Location : doc_raama
Transliterated by : Sunder Hattangadi
Proofread by : Sunder Hattangadi
Latest update : May 19, 2026
Send corrections to : sanskrit at cheerful dot c om

This text is prepared by volunteers and is to be used for personal study and research. The file is not to be copied or reposted without permission, for promotion of any website or individuals or for commercial purpose.

Please help to maintain respect for volunteer spirit.

Please note that proofreading is done using Devanagari version and other language/scripts are generated using **sanscript**.

May 19, 2026

sanskritdocuments.org

श्री रामदासस्वामिंचे श्री मनाचे श्लोक

॥ जय जय रघुवीर समर्थ ॥

गण्णाधीश जो ईश सर्वा गुण्णांच्या
मुणारंभ आरंभ तो निर्गुण्णाच्या ।
नमूं शारदा मूण यत्वार वाचा
गमू पंथ आनंत या राघवाच्या ॥ १ ॥

मना सज्जना भक्तिपंथेची जावे
तरी श्रीहरी पाविजेतो स्वभावे ।
जनीं निंध ते सर्व सोडूनी धावे
जनीं वंध ते सर्व भावे करावे ॥ २ ॥

प्रभाते मनीं राम चिंतीत जावा
पुढे वैभरी राम आधी वधावा ।
सदाचार ला थोर सांडू नये तो
जनीं तोचि तो मानवी धन्य छोटो ॥ ३ ॥

मना वासना दृष्ट कामा न ये रे
मना सर्वथा पापभुक्की नको रे ।
मना सर्वथा नीति सोडू नको छो
मना अंतरी सार वीथार राखो ॥ ४ ॥

मना पापसंकल्प सोडूनि धावा
मना सत्य संकल्प जुवी धरावा ।
मना कल्पना ते नको वीषयांची
विकारे घडे छो जनीं सर्व ची ची ॥ ५ ॥

नको रे मना क्रोध ला भेदकारी
नको रे मना काम नाना विकारी ।

नको रे मना सर्वदा अंगिकाउ
नको रे मना मत्सउ दंभ भाउ ॥ ६ ॥

मना श्रेष्ठ धारिष्ट जुवी धरावे
मना भोलणे नीय सोशीत जावे ।
स्वये सर्वदा नम्र वाये वदावे
मना सर्व लोकांसि रे नीववावे ॥ ७ ॥

देळे त्यागिता कीर्ति मागे उरावी
मना सज्जना डेसि क्रीया धरावी ।
मना थंडनाये परी त्वां जिजावे
परी अंतरी सज्जना नीववावे ॥ ८ ॥

नको रे मना द्रव्य ते पूढिलांये
अति स्वार्थबुद्धी नुरे पाप सांये ।
धडे भोगणे पाप ते कर्म भोटे
न छोता मनासारिभे दुःख मोठे ॥ ९ ॥

सदा सर्वदा प्रीति रामी धरावी
सुभायी स्वये सांडि जुवी करावी ।
देळेदुःख ते सूभ मानीत जावे
विवेके सदा स्वस्वरूपी भरावे ॥ १० ॥

जनीं सर्वसूभी असा कोण आडे
वियारे मना तूखि शोधूनि पाडे ।
मना त्वायि रे पूर्वसंयीत केले
तयासारिभे भोगणे प्राप्त जाले ॥ ११ ॥

मना मानसी दुःख आणू नको रे
मना सर्वथा शोक सिंता नको रे ।
विवेके देळेबुद्धि सोडुनि धावी
विदेडीपणे मुक्ति भोगीत जावी ॥ १२ ॥

मना सांग पां राभला काय जाले
अकस्मात ते राज्य सर्वे बुडाले ।
भडणोनी कुडी वासना सांडि वेगी
भणे लागला काण डा पाठिलागी ॥ १३ ॥

જિવા કર્મયોગે જની જન્મ જાલા
પરી શેવટી કાળમૂખી નિમાલા ।
મહાથોર તે મૃત્યુપંથેચિ ગેલે
કિતીએક તે જન્મલે આણિ મેલે ॥ ૧૪ ॥

મના પાહતા સત્ય હે મૃત્યુભૂમી
જિતાં બોલતી સર્વહી જીવ મી મી ।
ચિરંજીવ હે સર્વહી માનિતાતી
અકસ્માત સાંડૂનિયા સર્વ જાતી ॥ ૧૫ ॥

મરે એક ત્યાચા દુજા શોક વાહે
અકસ્માત તોહી પુઠે જાત આહે ।
પુરેના જનીં લોભ રે ક્ષોભ ત્યાતે
મ્હણોની જનીં માગુતા જન્મ ઘેતે ॥ ૧૬ ॥

મની માનવા વ્યર્થ ચિંતા વહાતે
અકસ્માત હોણાર હોઊન જાતે ।
ઘડે ભોગણે સર્વહી કર્મયોગે
મતીમંદ તે ખેદ માની વિયોગે ॥ ૧૭ ॥

મના રાઘવેવીણ આશા નકો રે
મના માનવાચી નકો કીર્તિ તૂ રે ।
જયા વર્ણિતી વેદ શાસ્ત્રે પુરાણે
તયા વર્ણિતા સર્વહી શ્વાધ્યવાણે ॥ ૧૮ ॥

મના સર્વથા સત્ય સાંડૂ નકો રે
મના સર્વથા મિથ્ય માંડૂ નકો રે ।
મના સત્ય તે સત્ય વાચે વદાવે
મના મિથ્ય તે મિથ્ય સોડૂનિ ઘાવે ॥ ૧૯ ॥

બહૂ હિંપુટી હોઈજે માયપોટી
નકો રે મના યાતના તેચિ મોઠી ।
નિરોધે પચે કોંડિલે ગર્ભવાસી
અધોમૂખ રે દુઃખ ત્યા બાળકાસી ॥ ૨૦ ॥

મના વાસના ચૂકવી ચેરઝારા

मना कामना सोडि रे द्रव्यदारा ।
मना यातना थोर डे गर्भवारी
मना सज्जना भेटवी राघवारी ॥ २१ ॥

मना सज्जना छीत माजे करावे
रघूनायका दृढ चिन्ती धरावे ।
मळाराज तो स्वामि वायुसुताया
जना उद्धरी नाथ लोकत्रयाया ॥ २२ ॥

न बोले मना राघवेवीण काळी
मनी वाडगे बोलता सूप नाडी ।
घडीने घडी काण आयुष्य नेतो
देखांती तुला कोण सोडू पडातो ॥ २३ ॥

रघूनायकावीण वाया शिणावे
जनासाशिभे व्यर्थ का वोसाणावे ।
सदा सर्वदा नाम वाये वसो दे
अडंता मनी पापिणी ते नसो दे ॥ २४ ॥

मना वीट मानू नको बोलण्याया
पुढे मागुता राम जोडेल डैया ।
सुभायी घडी लोटता सूप आडे
पुढे सर्व जाईल काळी न राडे ॥ २५ ॥

देउरकशाणाकारणो यत्न डेला
परी शेवटी काण घेऊन गेला
करी रे मना भक्ति या राघवायी
पुढे अंतरी सोडि चिंता भवायी ॥ २६ ॥

भवाय्या भये काय भीतोस लंडी
घरी रे मना धीर धाकासि सांडी ।
रघूनायकासाशिभा स्वामि शीरी
नुपेकशी कदा कोपल्या दंडधारी ॥ २७ ॥

दिनानाथ हा राम कोदंडधारी
पुढे देभता काण पोटी थरारी ।
मना वाक्य नेमस्त डे सत्य मानी

નુપેક્ષી કદા રામ દાસાભિમાની ॥ ૨૮ ॥

પદી રાઘવાયે સદા બ્રીદ ગાજે
બળે ભક્તરીપૂશિરી કાંબિ વાજે ।
પુરી વાહિલી સર્વ જેણેં વિમાની
નુપેક્ષી કદા રામ દાસાભિમાની ॥ ૨૯ ॥

સમર્થાચિયા સેવકા વક્ષ પાહે
અસા સર્વ ભૂમંડળી કોણ આહે ।
જયાચી લિલા વર્ણિતી લોક તીન્હી
નુપેક્ષી કદા રામ દાસાભિમાની ॥ ૩૦ ॥

મહાસંકટી સોડિલે દેવ જેણે
પ્રતાપે બળે આગળા સર્વગૂણે ।
જયાતે સ્મરે શૈલજા શૂલપાણી
નુપેક્ષી કદા રામ દાસાભિમાની ॥ ૩૧ ॥

અહલ્યા શિળા રાઘવે મુક્ત કેલી
પદી લાગતા દિવ્ય હોહાનિ ગેલી ।
જયા વર્ણિતા શીણલી વેદવાણી
નુપેક્ષી કદા રામ દાસાભિમાની ॥ ૩૨ ॥

વસે મેરુમાંદાર હે સૃષ્ટિલીલા
શશી સૂર્ય તારાંગણે મેઘમાલા ।
ચિરંજીવ કેલે જનીં દાસ દોન્હી
નુપેક્ષી કદા રામ દાસાભિમાની ॥ ૩૩ ॥

ઉપેક્ષી કદા રામરૂપી અસેના
જિવા માનવા નિશ્ચયો તો વસેના ।
શિરી ભાર વાહેન બોલે પુરાણી
નુપેક્ષી કદા રામ દાસાભિમાની ॥ ૩૪ ॥

અસે હો જયા અંતરી ભાવ જૈસા
વસે હો તયા અંતરી દેવ તૈસા ।
અનન્યાસ રક્ષીતસે ચાપપાણી
નુપેક્ષી કદા રામ દાસાભિમાની ॥ ૩૫ ॥

सदा सर्वदा देव सन्नीध आळे
 कृपाणूपणे अल्य धारिष्ट पाळे ।
 सुभानंद आनंद कैवल्यदानी
 नुपेक्षी कदा राम दासाभिमानी ॥ ३६ ॥

सदा यङ्वाकासि मार्तंड जैसा
 उडी धावितो संकटी स्वामि तैसा ।
 उरीभक्तिया धाव गाजे निशाणी
 नुपेक्षी कदा राम दासाभिमानी ॥ ३७ ॥

मना प्रार्थना तूजला अेक आळे
 रघूराज थक्कीत डोडानि पाळे ।
 अवज्ञा कदा डो यदर्थी न डीजे
 मना सज्जना राघवी वस्ति डीजे ॥ ३८ ॥

जया वार्णिती वेद शास्त्रे पुराणे
 जयायेनि योगे समाधान बाणे ।
 तथालागि डे सर्व यांच्यल्य डीजे
 मना सज्जना राघवी वस्ति डीजे ॥ ३९ ॥

मना पाविजे सर्वडी सूप जेथे
 अती आदरे ठेविजे लक्ष तेथे ।
 विविडे कुडी कल्पना पावटीजे
 मना सज्जना राघवी वस्ति डीजे ॥ ४० ॥

अडू डिंडता सौम्य डोणार नाडी
 शिणावे परी नातुडे डीत काडी ।
 विचारे अरे अंतरा ओधवीजे
 मना सज्जना राघवी वस्ति डीजे ॥ ४१ ॥

अडुतांपरी डेचि आता धरावे
 रघूनाथका आपुलेसे करावे ।
 दिनानाथ डे तोडरी ब्रीद गाजे
 मना सज्जना राघवी वस्ति डीजे ॥ ४२ ॥

मना सज्जना अेक जुवी धरावे
 जनीं आपुले डीत तुवां करावे ।

રઘૂનાયકાવીણ બોલો નકો હો
સદા માનસી તો નિજધ્યાસ રાહો ॥ ૪૩ ॥

મના રે જર્ની મૌનમુદ્રા ધરાવી
કથા આદરે રાઘવાચી કરાવી ।
નસે રામે તે ધામ સોડૂનિ ધાવે
સુખાલાગિ આરણ્ય સેવીત જાવે ॥ ૪૪ ॥

જયાયેનિ સંગે સમાધાન ભંગે
અહંતા અકસ્માત યેભિનિ લાગે ।
તયે સંગતીચી જર્ની કોણ ગોડી
જિયે સંગતીને મતી રામ સોડી ॥ ૪૫ ॥

મના જે ઘડી રાઘવેવીણ ગેલી
જર્ની આપુલી તે તુવા હાનિ કેલી ।
રઘૂનાયકાવીણ તો શીણ આહે
જર્ની દક્ષ તો લક્ષ લાવૂનિ પાહે ॥ ૪૬ ॥

મર્ની લોચની શ્રીહરી તોચિ પાહે
જર્ની જાણતા મુક્ત હોભિનિ રાહે ।
ગુણી પ્રીતિ રાખે ક્રમૂ સાધનાચા
જગી ધન્ય તો દાસ સર્વોત્તમાચા ॥ ૪૭ ॥

સદા દેવકાજી જિજે દેહ જયાચા
સદા રામનામે વદે સત્ય સાચા ।
સ્વધર્મેચિ ચાલે સદા ઉત્તમાચા
જગી ધન્ય તો દાસ સર્વોત્તમાચા ॥ ૪૮ ॥

સદા બોલણ્યાસારિખે ચાલતાહે
અનેકી સદા એક દેવાસિ પાહે ।
સગૂણી ભજે લેશ નાહી ભ્રમાચા
જગી ધન્ય તો દાસ સર્વોત્તમાચા ॥ ૪૯ ॥

નસે અંતરી કામ નાનાવિકારી
ઉદાસીન જો તાપસી બ્રહ્મચારી ।
નિવાલા મર્ની લેશ નાહી તમાચા
જગી ધન્ય તો દાસ સર્વોત્તમાચા ॥ ૫૦ ॥

भटे मत्सरे सांडिली स्वार्थभुद्धी
 प्रपंचीक नाडी जयाते उपाधी ।
 सदा भोलाणे नम्र वाया सुवाया
 जगी धन्य तो दास सर्वोत्तमाया ॥ ५१ ॥

कभी वेण जो तत्त्वयितानुवाटे
 न लिंपे कदा दंभ वाटे विवाटे ।
 करी सूपसंवाद जो उगमाया
 जगी धन्य तो दास सर्वोत्तमाया ॥ ५२ ॥

सदा आर्जवी प्रीय जो सर्व लोकी
 सदा सर्वदा सत्यवादी विवेकी ।
 न बोले कदा मिथ्य वाया त्रिवाया
 जगी धन्य तो दास सर्वोत्तमाया ॥ ५३ ॥

सदा सेवि आरण्य तारुण्यकाणी
 मिणेना कदा कल्पनेयेनि मेणी ।
 यणेना मनी निश्चयो दृढ जयाया
 जगी धन्य तो दास सर्वोत्तमाया ॥ ५४ ॥

नसे मानसी नष्ट आशा दुराशा
 वसे अंतरी प्रेमपाशा पिपाशा ।
 ऋणी देव डा भक्तिभावे जयाया
 जगी धन्य तो दास सर्वोत्तमाया ॥ ५५ ॥

दिनाया दयाणू मनाया भवाणू
 स्नेहाणू कृपाणू जर्नी दासपाणू ।
 तथा अंतरी क्रोध संताप डैया
 जगी धन्य तो दास सर्वोत्तमाया ॥ ५६ ॥

जगी डोष्ठजे धन्य या रामनामे
 क्रिया भक्ति उपासना नित्य नेमें ।
 उदासीनता तत्त्वता सार आडे
 सदा सर्वदा मोकणी वृत्ति राडे ॥ ५७ ॥

नको वासना वीषथी वृत्तिशुभे

પદાર્થી જડે કામના પૂર્વપાપે ।
સદા રામ નિષ્કામ ચિંતીત જાવા
મના કલ્પનાલેશ તોહિ નસાવા ॥ ૫૮ ॥

મના કલ્પના કલ્પિતા કલ્પકોટી
નલ્હે રે નલ્હે સર્વથા રામભેટી ।
મની કામના રામ નહી જયાલા
અતી આદરે પ્રીતિ નાહિ તયાલા ॥ ૫૯ ॥

મના રામ કલ્પતરૂ કામધેનૂ
નિધી સાર ચિંતામણી કાય વાનૂ ।
જયાયેનિ યોગે ઘડે સર્વ સત્તા
તયા સામ્યતા કાયસી કોણ આતા ॥ ૬૦ ॥

ઉભા કલ્પવૃક્ષાતળી દુઃખ વાહે
તયા અંતરી સર્વદા તેચિ આહે ।
જર્ની સજ્જર્ની વાદ હા વાઢવા
પુઢે માગતા શોક જીવી ધરાવા ॥ ૬૧ ॥

નિજધ્યાસ તો સર્વ તૂટોની ગેલા
બળે અંતરી શોક સંતાપ ઠેલા ।
સુખાનંદ આનંદ ભેદે બુડાલા
મના નિશ્ચયો સર્વ ખેદે ઉડાલા ॥ ૬૨ ॥

ઘરી કામધેનૂ પુઢે તાક માગે
હરીબોધ સાંડોનિ વેવાદ લાગે ।
કરી સાર ચિંતામણી કાયખંડે
તયા માગતા દેત આહે ઉદંડે ॥ ૬૩ ॥

અતી મૂઢ ત્યા દૃઢ બુદ્ધી અસેના
અતી કામ ત્યા રામ ચિત્તી વસેના ।
અતી લોભ ત્યા ક્ષોભ હોઈલ જાણા
અતી વીષયી સર્વદા દૈન્યવાણા ॥ ૬૪ ॥

નકો દૈન્યવાણે જિણે ભક્તિઉણે
અતી મૂર્ખ ત્યા સર્વદા દુઃખ દૂણે ।
ઘરી રે મના આદરે પ્રીતિ રામી

नको वासना डेमधामी विरामी ॥ ६५ ॥

नव्हे सार संसार डा घोर आडे

मना सज्जना सत्य शोधूनि पाडे ।

जनीं वीष भाता पुढे सूप डैये

करी रे मना ध्यान या राघवाचे ॥ ६६ ॥

घनश्याम डा राम लावाएयडुपी

मडाधीर गंभीर पूर्णप्रतापी ।

करी संकटी सेवकांच्या कुडावा

प्रभाते मनी राम शिंतीत जावा ॥ ६७ ॥

भणे आगणा राम कोटंडधारी

मडाकाण विडाण तोडी थरारी ।

पुढे मानवा डिकरा कोरा केवा

प्रभाते मनी राम शिंतीत जावा ॥ ६८ ॥

सुभानंदकारी निवारी भयाते

जनीं भक्तिभावे भजावे तथाते ।

विवेके त्यजावा अनाचार डेवा

प्रभाते मनी राम शिंतीत जावा ॥ ६९ ॥

सदा रामनामे वदा पूर्णकामे

कदा बाधिजेना पदा नित्य नेमे ।

मदालस्य डा सर्व सोडोनि धावा

प्रभाते मनी राम शिंतीत जावा ॥ ७० ॥

जयाचेनि नामे मडादोष जाती

जयाचेनि नामे गती पाविजेती ।

जयाचेनि नावे धडे पुण्यहेवा

प्रभाते मनी राम शिंतीत जावा ॥ ७१ ॥

न वेये कदा ग्रंथची अर्थ काडी

भुणे नाम उच्यारिता कष्ट नाडी ।

मडाघोर संसारशत्रू जिण्णावा

प्रभाते मनी राम शिंतीत जावा ॥ ७२ ॥

દેહેદંડણેયે મહાદુઃખ આહે
મહાદુઃખ તે નામ ઘેતા ન રાહે ।
સદાશીવ ચિંતીતસે દેવદેવા
પ્રભાતે મની રામ ચિંતીત જાવા ॥ ૭૩ ॥

બહુતાંપરી સંકટે સાધનાંચી
વ્રતે દાન ઉદ્યાપને તી ધનાચી ।
દિનાચા દયાળૂ મની આઠવાવા
પ્રભાતે મની રામ ચિંતીત જાવા ॥ ૭૪ ॥

સમસ્તાંમધે સાર સાચાર આહે
કળેના તરી સર્વ શોધૂન પાહે ।
જિવા અસંશયો વાઊગા તો ત્યજાવા
પ્રભાતે મની રામ ચિંતીત જાવા ॥ ૭૫ ॥

નવ્હે કર્મ ના ધર્મ ના યોગ કાહી
નવ્હે ભોગ ના ત્યાગ ના સાંગ પાહી ।
મ્હણે દાસ વિશ્વાસ નામી ધરાવા
પ્રભાતે મની રામ ચિંતીત જાવા ॥ ૭૬ ॥

કરી કામ નિષ્કામ યા રાઘવાયે
કરી રૂપ સ્વરૂપ સર્વા જિવાંચે ।
કરી છંદ નિર્દ્વંદ્વ હે ગૂણ ગાતા
હરીકીર્તની વૃત્તિવિશ્વાસ હોતા ॥ ૭૭ ॥

અહો જ્યા નરા રામવિશ્વાસ નાહી
તયા પામરા બાધિજે સર્વ કાહી ।
મહારજ તો સ્વામિ કૈવલ્યદાતા
વૃથા વાહણે દેહસંસારચિંતા ॥ ૭૮ ॥

મના પાવના ભાવના રાઘવાચી
ધરી અંતરી સોડિ ચિંતા ભવાચી ।
ભવાચી જિવા માનવા ભૂલિ ઠેલી
નસે વસ્તુચી ધારણા વ્યર્થ ગેલી ॥ ૭૯ ॥

ધરા શ્રીવરા ત્યા હરા અંતરાતે
તરા દુસ્તરા ત્યા પરા સાગરાતે ।

सरा वीसरा त्या भरा दुर्भराते
करा नीकरा त्या भरा मत्सराते ॥ ८० ॥

मना मत्सरे नाम सांडू नको डो
अती आदरे डो निजध्यास राडो ।
समस्तांमधे नाम डे सार आडे
दुज्ज तूण्ण्ण तूण्णिताडी न साडे ॥ ८१ ॥

अडू नाम या रामनामी तुणेना
अभाग्या नरा पामरा डे कणेना ।
विषा औषधा घेतले पार्वतीशे
जिवा मानवा डिकरा कोण पूसे ॥ ८२ ॥

जेणे जाणिला काम तो राम ध्यातो
उभेसी अती आदरे गूण गातो ।
अडु झान वैराग्य सामर्थ्य जेथे
परी अंतरी नामविश्वास तेथे ॥ ८३ ॥

विठोने शिरी वाडिला देवराणा
तया अंतरी ध्यास रे त्यासि नेणा ।
निवाला स्वये तापसी चंद्रमौणी
जिवा सोडवी राम डो अंतकाणी ॥ ८४ ॥

भजा राम विश्राम योगेश्वरांच्या
जपू नेमिला नेम गौरीडराया ।
स्वये नीववी तापसी चंद्रमौणी
तुम्हां सोडवी राम डो अंतकाणी ॥ ८५ ॥

मुष्पी राम विश्राम तेथेचि आडे
सदानंद आनंद सेवोनि आडे ।
तयावीण तो शीण संदेडकारी
निजधाम डे नाम शोकापडारी ॥ ८६ ॥

मुष्पी राम त्या काम बाधू शकेना
गुणे छष्ट धारिष्ट त्याचे युकेना ।
डरीभक्त तो शक्त कामास भारी
जगी धन्य तो मारुती अरुमयारी ॥ ८७ ॥

બહુ ચાંગલે નામ યા રાઘવાયે
અતી સાજિરે સ્વલ્ય સોપે કુકાયે ।
કરી મૂળ નિર્મૂળ ઘેતા ભવાયે
જિવા માનવા હેચિ કૈવલ્ય સાયે ॥ ૮૮ ॥

જર્ની ભોજર્ની નામ વાયે વદાવે
અતી આદરે ગદ્યઘોષે મહણાવે ।
હરીચિંતને અન્ન સેવીત જાવે
તરી શ્રીહરી પાવિજેતો સ્વભાવે ॥ ૮૯ ॥

ન યે રામ વાણી તયા થોર હાણી
જર્ની વ્યર્થ પ્રાણી તયા નામ કોણી ।
હરીનામ હે વેદશાસ્ત્રી પુરાણી
બહુ આગળે બોલિલી વ્યાસવાણી ॥ ૯૦ ॥

નકો વીટ માનૂ રઘુનાયકાયા
અતી આદરે બોલિજે રામ વાયા ।
ન વેચે મુખી સાપડે રે કુકાયા
કરી ઘોષ ત્યા જાનકીવલ્લભાયા ॥ ૯૧ ॥

અતી આદરે સર્વહી નામઘોષે
ગિરીકંદરી જાઈજે દૂરિ દોષે ।
હરી તિષ્ઠતૂ તોષલા નામઘોષે
વિશેષે હરામાનસી રામપીસે ॥ ૯૨ ॥

જગી પાહતા દેવ હા અન્નદાતા
તયા લાગલી તત્ત્વતા સાર ચિંતા ।
તયાયે મુખી નામ ઘેતા કુકાયે
મના સાંગ પા રે તુઝે કાય વેચે ॥ ૯૩ ॥

તિન્હી કોપ જાળૂ શકે કોપ ચેતા
નિવાલા હરૂ તો મુખે નામ ઘેતા ।
જપે આદરે પાર્વતી વિશ્વમાતા
મહણોની મહણા તેચિ હે નામ આતા ॥ ૯૪ ॥

અજામેળ પાપી વદે પુત્રકામે

तथा मुक्ति नारायणायैनि नामे ।
शुकाकारणे कुंठणी राम वाणी
मुपे ओलित्ता भ्याति जाली पुराणी ॥ ८५ ॥

मडाभक्त प्रल्हाड डा दैत्यकूणी
जपे रामनामावणी नित्यकाणी ।
पिता पापइपी तथा देभवेना
जनी दैत्य तो नाम मूपे म्छणेना ॥ ८६ ॥

मुपी नाम नाडी तथा मुक्ति कैथी
अडंतागुणे यातना ते कुकाथी ।
पुढे अंत येछल तो दैत्यवाणा
म्छणेनी म्छणा रे म्छणा देवराणा ॥ ८७ ॥

डरीनाम नेमस्त पाषाण तारी
भडू तारिले मानवी देडधारी ।
तथा रामनामी सदा जो विकल्पी
वदेना कदा जुव तो पापइपी ॥ ८८ ॥

जगी धन्य वाराणसी पुण्यराशी
तयेमाजि आता गती पूर्वजारी ।
मुपे रामनामावणी नित्यकाणी
जिवा डीत सांगे सदा चंद्रमौणी ॥ ८९ ॥

यथासांग रे कर्म तेडी धडेना
धडे धर्म ते पुण्यगाडी पडेना ।
ध्या पाडता सर्व भूती असेना
कुकाये मुपी नाम तेडी वसेना ॥ ९० ॥

जया नावडे नाम त्या यम जाथी
विकल्पे उठे तर्क त्या नर्क थी थी ।
म्छणेनी अती आदरे नाम ध्यावे
मुपे ओलता दोष जाती स्वभावे ॥ ९०१ ॥

अती लीनता सर्वभावे स्वभावे
जना सज्जनालागि संतोषवावे ।
देडे कारणी सर्व लावीत जावे

સગૂણી અતી આદરેસી ભજાવે ॥ ૧૦૨ ॥

હરીકીર્તની પ્રીતિ રામી ધરાવી
દેહેબુદ્ધિ નીરૂપણી વીસરાવી ।
પરદ્રવ્ય આણીક કાંતા પરાવી
યદર્થી મના સાંડિ જીવી કરાવી ॥ ૧૦૩ ॥

ક્રિયેવીણ નાનાપરી બોલિજેતે
પરી ચિત્ત દુશ્ચિત્ત તે લાજવીતે ।
મના કલ્પના ધીટ સૈરાટ ધાવે
તયા માનવા દેવ કૈસેનિ પાવે ॥ ૧૦૪ ॥

વિવેકે ક્રિયા આપુલી પાલટાવી
અતી આદરે શુદ્ધ ક્રીયા ધરાવી ।
જની બોલણ્યાસારિખે ચાલ બાપા
મના કલ્પના સોડિ સંસારતાપા ॥ ૧૦૫ ॥

બરી સ્નાનસંઘ્યા કરી એકનિષ્ઠા
વિવેકે મના આવરી સ્થાનભ્રષ્ટા ।
દયા સર્વભૂતી જયા માનવાલા
સદા પ્રેમઠૂ ભક્તિભાવે નિવાલા ॥ ૧૦૬ ॥

મના કોપ આરોપણા તે નસાવી
મના બુદ્ધિ હે સાધુસંગી વસાવી ।
મના નષ્ટ ચાંડાળ તો સંગ ત્યાગી
મના હોઇ રે મોક્ષાભાગી વિભાગી ॥ ૧૦૭ ॥

મના સર્વદા સજ્જનાયેનિ યોગે
ક્રિયા પાલટે ભક્તિભાવાર્થ લાગે ।
ક્રિયેવીણ વાચાળતા તે નિવારી
તુટે વાદ સંવાદ તો હીતકારી ॥ ૧૦૮ ॥

જની વાદવેવાદ સોડૂનિ ધાવા
જની વાદસંવાદ સૂખે કરાવા ।
જગી તોચિ તો શોકસંતાપહારી
તુટે વાદ સંવાદ તો હીતકારી ॥ ૧૦૯ ॥

तुटे वाद संवाद त्याते म्हाणावे
 विवेके अहंभाव याते जिणावे ।
 अहंतागुणे वाद नाना विकारी
 तुटे वाद संवाद तो हीतकारी ॥ ११० ॥

छिताकारणे बोलणे सत्य आळे
 छिताकारणे सर्व शोधूनि पाळे ।
 छिताकारणे अंश पाभांश वारी
 तुटे वाद संवाद तो हीतकारी ॥ १११ ॥

जनीं सांगता अकता जन्म गेला
 परी वादवेवाद तैसाचि ठेला ।
 उठे संशयो वाद हा दंभधारी
 तुटे वाद संवाद तो हीतकारी ॥ ११२ ॥

जनीं हीत पंडीत सांडीत गेले
 अहंतागुणे ब्रह्मराक्षस जावे ।
 तयाहून व्युत्पन्न तो कोण आळे
 मना सर्व जाणीव सांडूनि राळे ॥ ११३ ॥

दुकाये मुष्णी बोलता काय वेये
 दिसंटीस अत्यंतरी गर्व सांये ।
 छियेवीण वाचाणता व्यर्थ आळे
 विचारे तुजा तूचि शोधूनि पाळे ॥ ११४ ॥

तुटे वाद संवाद तेथे करावा
 विवेके अहंभाव हा पालटावा ।
 जनीं बोलण्यासारभे आचरावे
 छियापालटे भक्तिपंथेचि जावे ॥ ११५ ॥

अहू शापिता कष्टला अंबळुषी
 तयाये स्वये श्रीहरी जन्म सोशी ।
 दिला कशीरसिंधु तया ठापमानी
 नुपेकशी कदा देव भक्ताभिमानी ॥ ११६ ॥

धुडु लेंकरु आपुडे दैन्यवाणे
 कृपा भाडिता दीधली भेटि जेणे ।

ચિરંજીવ તારાંગણી પ્રેમખાણી
નુપેક્ષી કદા દેવ ભક્તાભિમાની ॥ ૧૧૭ ॥

ગર્જેદૂ મહાસંકટી વાસ પાહે
તયાકારણે શ્રીહરી ધાવતાહે ।
ઉડી ઘાતલી જાહલા જીવદાની
નુપેક્ષી કદા દેવ ભક્તાભિમાની ॥ ૧૧૮ ॥

અજામેળ પાપી તયા અંત આલા
કૃપાળૂપણે તો જનીં મુક્ત કેલા ।
અનાથાસિ આધાર હા ચક્રપાણી
નુપેક્ષી કદા દેવ ભક્તાભિમાની ॥ ૧૧૯ ॥

વિધીકારણે જાહલા મત્સ્ય વેગી
ધરી કૂર્મરૂપે ધરા પૃષ્ઠભાગી ।
જના રક્ષણાકારણે નીચ યોની
નુપેક્ષી કદા દેવ ભક્તાભિમાની ॥ ૧૨૦ ॥

મહાભક્ત પ્રલ્હાદ હા કષ્ટવીલા
મહાણોની તયાકારણે સિંહ જાલા ।
ન યે જવાળ વીશાળ સન્નીધ કોણી
નુપેક્ષી કદા દેવ ભક્તાભિમાની ॥ ૧૨૧ ॥

કૃપા ભાકિતા જાહલા વજ્રપાણી
તયા કારણે વામનૂ ચક્રપાણી ।
દ્વિજાંકારણે ભાર્ગવૂ ચાપપાણી
નુપેક્ષી કદા દેવ ભક્તાભિમાની ॥ ૧૨૨ ॥

અહલ્યેસતીલાગી આરણ્યપંથે
કુડાવા પુઢે દેવ બંદી તયાતે ।
બળે સોડિતા ધાવ ઘાલી નિશાણી
નુપેક્ષી કદા દેવ ભક્તાભિમાની ॥ ૧૨૩ ॥

તયે દ્રૌપદીકારણે લાગવેગે
ત્વરે ધાવતો સર્વ સાંડૂનિ માગે ।
કળીલાગિ જાલા અસે બૌદ્ધ મૌની
નુપેક્ષી કદા દેવ ભક્તાભિમાની ॥ ૧૨૪ ॥

अनाथां दिनांकारणे जन्मताळे
 कलंकी पुढे देव छोणार आळे ।
 तथा वर्णिता शीशली वेदवाणी
 नुपेकशी कदा देव भक्ताभिमानी ॥ १२५ ॥

जनांकारणे देव लीलावतारी
 भुङ्गतांपरी आदरे वेषधारी ।
 तथा नेणती ते जन पापरुपी
 दुरात्मे मळानष्ट यांटाण पापी ॥ १२६ ॥

जगी धन्य तो राममूपे निवाला
 कथा अैकता सर्व तल्लीन जाला ।
 देळेभावना रामबोधे उडाली
 मनोवासना रामरुपी बुडाली ॥ १२७ ॥

मना वासना वासुदेवी वसो दे
 मना वासना कामसंगी नसो दे ।
 मना कल्पना वाडिगी ते न कीजे
 मना सज्जनीं वस्ति कीजे ॥ १२८ ॥

गतीकारणे संगती सज्जनायी
 मती पालटे सूमती दुर्जनायी ।
 रतीनाथिकेया पती नष्ट आळे
 भडणोनी मनातीत डोवोनी राळे ॥ १२९ ॥

मना अल्प संकल्प तोडी नसावा
 सदा सत्यसंकल्प चिन्ती वसावा ।
 जनीं जल्प वीकल्प तोडी त्यजावा
 रमाकांत ऐकांतकाणी भजावा ॥ १३० ॥

भजावा जनीं पाळता राम ऐकू
 करी भाण ऐकू मुभी शब्द ऐकू ।
 डिया पाळता उद्धरे सर्व लोकू
 धरा ज्ञानकीनायकाया विवेकू ॥ १३१ ॥

वियारुनि बोले विवंचुनि यावे

તયાચેનિ સંતમ તેહી નિવાલે ।
બરે શોધલ્યાવીણ બોલો નકો હો
જર્ની ચાલણે શુદ્ધ નેમસ્ત રાહો ॥ ૧૩૨ ॥

હરીભક્ત વીરક્ત વિજ્ઞાન રાશી
જેણે માનસી સ્થાપિલે નિશ્ચયાસી ।
તયા દર્શને સ્પર્શને પુણ્ય જોડે
તયા ભાષણે નષ્ટ સંદેહ મોડે ॥ ૧૩૩ ॥

નસે ગર્વ આંગી સદા વીતરાગી
ક્ષમા શાંતિ ભોગી દયાદક્ષ યોગી ।
નસે લોભ ના ક્ષોભ ના દૈન્યવાણા
ઇહી લક્ષણી જાણિજે યોગિરાણા ॥ ૧૩૪ ॥

ધરી રે મના સંગતી સજજનાચી
જેણે વૃત્તિ હે પાલટે દુર્જનાચી ।
બળે ભાવ સદ્બુદ્ધિ સન્માર્ગ લાગે
મહાકૂર તો કાળ વિકાળ ભંગે ॥ ૧૩૫ ॥

ભયે વ્યાપિલે સર્વ બ્રહ્માંડ આહે
ભયાતીત તે સંત આનંત પાહે ।
જયા પાહતા દ્વૈત કાહી દિસેના
ભયો માનસી સર્વથાહી અસેના ॥ ૧૩૬ ॥

જિવા શ્રેષ્ઠ તે સ્પષ્ટ સાંગોનિ ગેલે
પરી જીવ અજ્ઞાન તૈસેચિ ઠેલે ।
દેહેબુદ્ધિયે કર્મ ખોટે ટળેના
જુને ઠેવણે મીપણે આકળેના ॥ ૧૩૭ ॥

ભમે નાઢળે વિત્ત તે ગુમ જાલે
જિવા જન્મદારિદ્ય ઠાકૂનિ આલે ।
દેહેબુદ્ધિયા નિશ્ચયો જયા ટળેના
જુને ઠેવણે મીપણે આકળેના ॥ ૧૩૮ ॥

પુઢે પાહતા સર્વહી કોંદલેસે
અભાગ્યાસ હે દૃશ્ય પાષાણ ભાસે ।
અભાવે કદા પુણ્ય ગાઠી પડેના

जुने ठेवणे मीपणे आकणेना ॥ १३८ ॥

जयाचे तथा यूकले प्राप्ता नाही

गुणे गोविले जाडले दुःख देखी ।

गुणावेगणी वृत्ति तेडी वणेना

जुने ठेवणे मीपणे आकणेना ॥ १४० ॥

म्हणे दास सायास त्याचे करावे

जनीं जाणता पाय त्याचे धरावे ।

गुरु अंजनेवीण ते आकणेना

जुने ठेवणे मीपणे आकणेना ॥ १४१ ॥

कणेना कणेना कणेना ढणेना

ढणे नाढणे संशयोडी ढणेना ।

गणेना गणेना अहंता गणेना

भणे आकणेना मिणेना मिणेना ॥ १४२ ॥

अविद्यागुणे मानवा ठामजेना

भ्रमे यूकले डीत ते आकणेना ।

परीकशेविणे बांधले दृढ नाणे

परी सत्य मिथ्या असे कोण जाण ॥ १४३ ॥

जगी पाडता साय ते काय आडे

अती आदरे सत्य शोधून पाडे ।

पुढे पाडता पाडता देव जोडे

भ्रम भ्रान्ति अज्ञान हे सर्व भोडे ॥ १४४ ॥

सदा वीषयो चिंतिते जाण जाणा

अहंभाव अज्ञान जन्मास आला ।

विवेके सदा स्वस्वरूपी भरावे

जिवा ठीगमी जन्म नाही स्वभावे ॥ १४५ ॥

दिसे लोचनी ते नसे कल्पकोडी

अकस्मात् आकारले काण भोडी ।

पुढे सर्व जाडल काडी न राडे

मना संत आनंत शोधून पाडे ॥ १४६ ॥

કુટેના તુટેના ચળેના ઢળેના
સદા સંચલે મીપણે તે કળેના ।
તથા એકરૂપાસિ દૃજે ન સાહે
મના સંત આનંત શોધૂનિ પાહે ॥ ૧૪૭ ॥

નિરાકાર આધાર બ્રહ્માદિકાંચા
જયા સાંગતા શીણલી વેદવાચા ।
વિવેકે તદાકાર હોહિનિ રાહે
મના સંત આનંત શોધૂનિ પાહે ॥ ૧૪૮ ॥

જગી પાહતા ચર્મચક્ષી ન લક્ષે
જગી પાહતા જ્ઞાનચક્ષી નિરક્ષે ।
જર્ની પાહતા પાહણે જાત આહે
મના સંત આનંત શોધૂનિ પાહે ॥ ૧૪૯ ॥

નસે પીત ના શ્વેત ના શ્યામ કાહી
નસે વ્યક્ત અવ્યક્ત ના નીળ નાહી ।
મ્હણે દાસ વિશ્વાસતા મુક્તિ લાહે
મના સંત આનંત શોધૂનિ પાહે ॥ ૧૫૦ ॥

ખરે શોધિતા શોધિતા શોધિતાહે
મના બોધિતા બોધિતા બોધિતાહે ।
પરી સર્વહી સજ્જનાચેનિ યોગે
બરા નિશ્ચયો પાવિજે સાનુરાગે ॥ ૧૫૧ ॥

બહૂતાંપરી કૂસરી તત્ત્વઝાડા
પરી અંતરી પાહિજે તો નિવાડા ।
મના સાર સાચાર તે વેગળે રે
સમસ્તાંમધે એક તે આગળે રે ॥ ૧૫૨ ॥

નવ્હે પિંડજ્ઞાને નવ્હે તત્ત્વજ્ઞાને
સમાધાન કાહી નવ્હે તાનમાને ।
નવ્હે યોગયાગે નવ્હે ભોગત્યાગે
સમાધાન તે સજ્જનાચેનિ યોગે ॥ ૧૫૩ ॥

મહાવાક્ય તત્ત્વાદિકે પંચકર્ણો
ખુણે પાવિજે સંતસંગે વિવર્ણો ।

द्वितीयेसि संकेत जो द्वाविजेतो
तथा सांडुनी चंद्रमा भाविजेतो ॥ १५४ ॥

दिसेना जर्नी तेथी शोधूनि पाडे
भरे पाडता गूज तेथेचि आडे ।
करी घेळी जाता कदा आढणेना
जर्नी सर्व कोंदाटवे ते कणेना ॥ १५५ ॥

भडणे जाणता तो जर्नी मूर्ध पाडे
अतर्कासि तर्का असा कोण आडे ।
जर्नी भीपाणे पाडता पाडवेना
तथा लक्षिता वेगणे राडवेना ॥ १५६ ॥

भडू शास्त्र धुंडाणिता वाड आडे
जया निश्चयो येक तोडी न साडे ।
मती भांडती शास्त्रभोधे विरोधे
गती भुंटती ज्ञानभोधे प्रभोधे ॥ १५७ ॥

श्रुती न्याय भीमांसके तर्कशास्त्रे
स्मृती वेद वेदांतवाक्ये विचित्रे ।
स्वये शेष भौनावला स्थीर पाडे
मना सर्व जाणीव सांडून राडे ॥ १५८ ॥

जेणे मळिशिका मळिशाली जाणिवेथी
तथा भोजनाथी रुथी प्राप्त कैथी ।
अडंभाव ज्या मानसीया विरेना
तथा ज्ञान छे अन्न पोटी जिरेना ॥ १५९ ॥

नको रे मना वाद छे भेदकारी ।
नको रे मना भेद नना विकारी ॥

नको रे मना शीकवू पूढिलांसी ।
अडंभाव जो राडिला तूजपासी ॥ १६० ॥

अडंतागुणे सर्वळी दुःख छोते
मुपे भोलिले ज्ञान ते व्यर्थ जाते ।
सुभी राडता सर्वळी सूप आडे
अडंता तुंजी तुंथी शोधून पाडे ॥ १६१ ॥

અહંતાગુણે નીતિ સાંડી વિવેકી
અનીતીબળે શ્વાધ્યતા સર્વ લોકી ।
પરી અંતરી સર્વહી સાક્ષ્ય ચેતે
પ્રમાણાંતરે બુદ્ધિ સાંડૂનિ જાતે ॥ ૧૬૨ ॥

દેહેબુદ્ધિયા નિશ્ચયો દૃઢ જાલા
દેહાતીત તે હીત સાંડીત ગેલા ।
દેહેબુદ્ધિ તે આત્મબુદ્ધિ કરાવી
સદા સંગતી સજ્જનાચી ધરાવી ॥ ૧૬૩ ॥

મને કલ્પિલા વીષયો સોડવાવા
મને દેવ નિર્ગૂણ તો ઓળખાવા ।
મને કલ્પિતા કલ્પના તે સરાવી
સદા સંગતી સજ્જનાચી ધરાવી ॥ ૧૬૪ ॥

દેહાદીક પ્રપંચ હા ચિંતિયેલા
પરી અંતરી લોભ નિશ્ચિત ઠેલા ।
હરીચિંતને મુક્તિકાંતા કરાવી
સદા સંગતી સજ્જનાચી ધરાવી ॥ ૧૬૫ ॥

અહંકાર વિસ્તારલા યા દેહાચા
સ્ત્રિયાપુત્રમિત્રાદિકે મોહ ત્યાંચા ।
બળે ભ્રાંતિ હે જન્મચિંતા હરાવી
સદા સંગતી સજ્જનાચી ધરાવી ॥ ૧૬૬ ॥

બરા નિશ્ચયો શાશ્વતાચા કરાવા
મ્હણે દાસ સંદેહ તો વીસરાવા ।
ઘડીને ઘડી સાર્થકાચી ધરાવી
સદા સંગતી સજ્જનાચી ધરાવી ॥ ૧૬૭ ॥

કરી વૃત્તી જો સંત તો સંત જાણા
દુરાશાગુણે જો નવ્હે દૈન્યવાણા ।
ઉપાધી દેહેબુદ્ધીતે વાઢવીતે
પરી સજ્જના કેવિ બાધૂ શકે તે ॥ ૧૬૮ ॥

નસે અંત આનંત સંતા પુસાવા

अलंकारविस्तार डा नीरसावा ।
गुणोवीण निर्गूण तो आठवावा
देडेभुद्धिया आठवू नाठवावा ॥ १६८ ॥

देडेभुद्धि छे ज्ञानभोधे त्यजावी
विवेके तये वस्तुथी भेटी ध्यावी ।
तदाकार छे वृत्ति नाडी स्वभावे
भडणोनि सदा तेथि शोधीत जावे ॥ १७० ॥

असे सार साथार ते थोरलेसे
छडी लोयनी पाडता दृश्य भासे ।
निराभास निर्गूण ते आकणेना
अलंतागुणे कल्पिताडी कणेना ॥ १७१ ॥

स्फुरे वीषथी कल्पना ते अविद्या
स्फुरे भ्रम रे जाण माया सुविद्या ।
मुणी कल्पना दो रुपे तेथि जाली
विवेके तरी स्वस्वरूपी मिजली ॥ १७२ ॥

स्वरूपी छेदेला अलंकार राडो
तेणे सर्व आच्छादिले व्योम पाडो ।
दिशा पाडता ते निशा वाढताडे
विवेके विचारें विवंचूनि पाडे ॥ १७३ ॥

जया यक्षुने लक्षिता लक्षवेना
भवा भक्षिता रक्षिता रक्षवेना ।
क्षयातीत तो अक्षथी मोक्ष देतो
ध्यादक्ष तो साक्षिने पक्ष घेतो ॥ १७४ ॥

विधी निर्मिती वीळितो सर्व भाणी
परी वीळिता कोण त्याचे कपाणी ।
डरू जाणितो लोक संडारकाणी
परी शेवटी शंकरा कोण जाणी ॥ १७५ ॥

जगी द्वादशादित्य छे रुद्र अका
असंख्यात संख्या करी कोण शका ।
जगी देव धुंडाणिता आढणेना

જગી મુખ્ય તો કોણ કૈસા કળેના ॥ ૧૭૬ ॥

તુટેના કુટેના કદા દેવરાણા
ચળેના ઢળેના કદા દૈન્યવાણા ।
કળેના કળેના કદા લોચનાસી
વસેના દિસેના જગી મીપણાસી ॥ ૧૭૭ ॥

જયા માનલા દેવ તો પૂજિતાહે
પરી દેવ શોધૂનિ કોણી ન પાહે ।
જગી પાહતા દેવ કોટયાનુકોટી
જયા માનલી ભક્તિ જે તેચિ મોઠી ॥ ૧૭૮ ॥

તિન્હી લોક જેથૂનિ નિર્માણ ઝાલે
તયા દેવરાયાસિ કોણી ન બોલે ।
જગી થોરલા દેવ તો ચોરલાસે
ગુરૂવીણ તો સર્વથાહી ન દીસે ॥ ૧૭૯ ॥

ગુરુ પાહતા પાહતા લક્ષ કોટી
બહૂસાલ મંત્રાવળી શક્તિ મોઠી ।
મની કામના ચેટકે ધાતમાતા
જની વ્યર્થ રે તો નવ્હે મુક્તિદાતા ॥ ૧૮૦ ॥

નવ્હે ચેટકી ચાળકૂ દ્રવ્યભોંદૂ
નવ્હે નિંદકૂ મત્સરૂ ભક્તિમંદૂ ।
નવ્હે ઉન્મતૂ વેસની સંગબાધૂ
જની જ્ઞાનિયા તોચિ સાધૂ અગાધૂ ॥ ૧૮૧ ॥

નવ્હે વાઉગી ચાહુટી કામ પોટી
હિંચેવીણ વાચાળતા તેચિ મોઠી ।
મુખે બોલિવ્યાસારખે ચાલતાહે
મના સદ્ગુરૂ તોચિ શોધૂનિ પાહે ॥ ૧૮૨ ॥

જની ભક્ત જ્ઞાની વિવેકી વિરાગી
કૃપાળૂ મનસ્વી ક્ષમાવંત યોગી ।
પ્રભૂ દક્ષ વ્યુત્પન્ન ચાતુર્ય જાણે
તયાચેનિ યોગે સમાધાન બાણે ॥ ૧૮૩ ॥

नव्हे तोयि जाले नसे तेयि आले
 कणो लागले सज्जनायेनि ङोले ।
 अनिर्वाच्य ते वाच्य वाये वदावे
 मना संत आनंत शोधित जावे ॥ १८४ ॥

लपावे अती आदरे रामरूपी
 भयातीत निश्चीत ये स्वस्वरूपी ।
 कदा तो जर्नी पाडताडी दिसेना
 सदा औक्य तो भिन्नभावे वसेना ॥ १८५ ॥

सदा सर्वदा राम सन्नीध आडे
 मना सज्जना सत्य शोधून पाडे ।
 अप्णंडीत भेटी रघूराजयोगू
 मना सांडि रे मीपणाया वियोगू ॥ १८६ ॥

भुते पिंड भ्रामांड छे औक्य आडे
 परी सर्वडी स्वस्वरूपी न साडे ।
 मना भासले सर्व काडी पडावे
 परी संग सोडूनि सूपी रडावे ॥ १८७ ॥

देडेभान छे ज्ञानशस्त्रे ऋडावे
 विदेडीपणो भक्तिमार्गेयि जावे ।
 विरक्तीभणे निंध सर्वे त्यजावे
 परी संग सोडूनि सूपे रडावे ॥ १८८ ॥

मडी निर्मिती देव तो ओणभावा
 जया पाडता भोक्श तत्काण जुवा ।
 तथा निर्गुणावागी गूणी पडावे
 परी संग सोडूनि सूपी रडावे ॥ १८९ ॥

नव्हे कार्यकर्ता नव्हे सृष्टिभर्ता
 पुरेछून पर्ता न लिपे विवर्ता ।
 तथा निर्विकल्पासि कल्पीत जावे
 परी संग सोडूनि सूपी रडावे ॥ १९० ॥

देडेभुद्धिया निश्चयो जया ढणेना
 तथा ज्ञान-कल्पांतकाणी कणेना ।

પરબ્રહ્મ તે મીપણે આકળેના
મની શૂન્ય અજ્ઞાન હે માવળેના ॥ ૧૯૧ ॥

મના ના કળે ના ઢળે રૂપ જ્યાયે
દુજેવીણ તે ધ્યાન સર્વોત્તમાયે ।
તયા ખૂણ તે હીન દૃષ્ટાંત પાહે
તેયે સંગ નિઃસંગ દોન્હી ન સાહે ॥ ૧૯૨ ॥

નવ્હે જાણતા નેણતા દેવરાણા
ન યે વર્ણિતા વેદશાસ્ત્રા પુરાણા ।
નવ્હે દૃશ્ય અદૃશ્ય સાક્ષી તયાયા
શ્રુતી નેણતી નેણતી અંત ત્યાયા ॥ ૧૯૩ ॥

વસે હૃદયી દેવ તો કોણ કૈસા
પુસે આદરે સાધકૂ પ્રશ્ન ઐસા ।
દેહે ટાકિતા દેવ કોઠે પહાતો
પરી માગુતા ઠાવ કોઠે રહાતો ॥ ૧૯૪ ॥

વસે હૃદયી દેવ તો જાણ ઐસા
સ્પસ્થ્યેપરી વ્યાપકૂ જાણ તૈસા ।
સદા સંચલા ચેત ના જાત કાહી
તયાવીણ કોઠે રિતા ઠાવ નાહી ॥ ૧૯૫ ॥

નભી વાવરે જા અણૂરેણુ કાહી
રિતા ઠાવ યા રાઘવેવીણ નાહી ।
તયા પાહતા પાહતા તોચિ જાલે
તેયે લક્ષ આલક્ષ સર્વે બુડાલે ॥ ૧૯૬ ॥

નભાસારિખે રૂપ યા રાઘવાયે
મની ચિંતિતા મૂળ તૂટે ભવાયે ।
તયા પાહતા દેહબુદ્ધિ ઉરેના
સદા સર્વદા આર્ત પોટી પુરેના ॥ ૧૯૭ ॥

નભે વ્યાપિલે સર્વ સૃષ્ટીસ આહે
રઘૂનાયકા ઊપમા તે ન સાહે ।
દુજેવીણ જો તોચિ તો હા સ્વભાવે
તયા વ્યાપકૂ વ્યર્થ કૈસે મહણાવે ॥ ૧૯૮ ॥

अती जुर्जा विस्तीर्ण ते रुप आडे
 तेथे तर्क संपर्क तोडी न साडे ।
 अती गूढ ते दृश्य तत्काण सोपे
 दुजेवीण जे भूण स्वामिप्रतापे ॥ १९९ ॥
 कणे आकणे रुप ते ज्ञान छोता
 तेथे आटली सर्वसाक्षी अवस्था ।
 मना उन्मनी शब्द कुंठीत राडे
 तो रे तोचि तो राम सर्वत्र पाडे ॥ २०० ॥
 कदा ओणभीमाजि दूजे दिसेना
 मनी मानसी द्वैत काडी वसेना ।
 बडूतां दिसां आपली भेटि जाली
 विदेडीपणे सर्व काया निवाली ॥ २०१ ॥
 मना गूज रे तूज ले प्राप्त जावे
 परी अंतरी पाडिजे यत्न केले ।
 सदा श्रवणे पाविजे निश्चयासी
 धरी सज्जनसंगती धन्य छोसी ॥ २०२ ॥
 मना सर्वळी संग सोडूनि धावा
 अती आदरे सज्जनाया धरावा ।
 जयायेनि संगे मलादुःख भंगे
 जनीं साधनेवीण सन्मार्ग लागे ॥ २०३ ॥
 मना संग हा सर्वसंगास तोडी
 मना संग हा मोक्ष तात्काण जोडी ।
 मना संग हा साधना शीघ्र सोडी
 मना संग हा द्वैत निःशेष मोडी ॥ २०४ ॥
 मनायी शते अकता दोष जाती
 मतीमंद ते साधना योग्य छोती ।
 यढे ज्ञान वैराग्य सामर्थ्य अंगी
 भुणो दास विश्वासता मुक्ति भोगी ॥ २०५ ॥

मनोबोधायी आरती

वेदांचें जें गुढ्य शास्त्रांचें जें सार ।
प्राकृत शब्दांमाजु डेवा विस्तार ॥
कर्म उपासना ज्ञान गंभीर ।
जयाच्या मननमात्रें आत्मा गोचर ॥
जय देव जय देव जय मनोबोधा ।
पंचप्राणें आरति तुज स्वात्मशुद्धा ॥
जय देव जय देव ॥
दोन शतें पांच श्लोक ठे जाण ।
श्रवणें अर्थ साधक पावति ठे भूण ॥
परमार्थासी सुलभ मार्ग हा पूर्ण ।
यशवंत सद्गुरु दासाचा प्राण ॥
जय देव जय देव ॥
॥ जय जय रघुवीर समर्थ ॥
भुजङ्गप्रयात वृत्त
0- 0- 0- 0-

Encoded and proofread by Sunder Hattangadi

—
Shri Ramadasasvaminche Shri Manache Shloka
pdf was typeset on May 19, 2026
—

Please send corrections to sanskrit@cheerful.com

